

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/9/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013201003
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013201003.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: Mgr. W. K., bytom Q., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Almáši Gabriel, spol. s r.o., so sídlom Niťová 3, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-12/2013 zo dňa 21. marca 2013, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/142/2013-64 zo dňa 19. septembra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/142/2013-64 zo dňa 19. septembra 2014 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-12/2013 zo dňa 21.03.2013, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 711 zo dňa 21.11.2012, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru a to z dôvodu, že služobnú prisahu porušil zvlášť hrubým spôsobom, keď pri výkone svojej funkcie zneužil svoje služobné zaradenie tým spôsobom, že nevykonával preskúšanie odbornej spôsobilosti vodiča P. M. a ani všetky potrebné úkony s tým súvisiace a pri svojej činnosti konal klamlivo a preto ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd považoval skutkové a právne závery o tom, že žalobca sa dopustil protiprávneho konania za opodstatnené, dostatočne preukázané a náležite zdôvodnené. Za dôvodný a zákonný považoval aj z toho plynúci dôsledok pre žalobcu, že jeho konanie bolo vyhodnotené ako naplňujúce predpoklady pre prepustenie zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. a stotožnil sa s názorom žalovaného, že zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy spočívalo v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom policajného zboru. Poukázal, že žalobca konal tak napriek tomu, že bol oboznámený s nariadením Ministra vnútra č. 18/2008 (dátum jeho podpisu vyznačený dňa 30.06.2012), kde v čl. 1 ods. 1 písm. d/ sa uvádzajú konania, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ; policajt poruší služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom, a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä, keď koná úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na vlastný prospech alebo na prospech iného. Týmto konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, f/, g/, h/ a m/ citovaného zákona.

Krajský ďalej poukázal, že bola splnená aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočívala v tom, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom a zodpovednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v PZ osobitne preto, že ako príslušník PZ je povinný plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere príslušníka PZ zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ vydanými okrem iného aj na zamedzenie konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ, alebo ohroziť dôveru v tento zbor, sa odpustil takéhoto protiprávneho konania.

Krajský súd mal za preukázané, že žalobca mal možnosť oboznámiť sa s návrhom na jeho prepustenie, vrátane jeho dôkazov preukazujúcich jeho protiprávne konanie, ako aj s celým podkladovým materiálom na vec sa vzťahujúcim, táto skutočnosť bola tiež preukázaná z administratívneho spisu a zo záznamov tam založených.

Podľa ustálenej súdnej judikatúry, že personálne konanie o prepustenie zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustenie zo služobného pomeru nemožno vydanie rozhodnutia viazať a podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní. V konaní o prepustení zo služobného pomeru je preukázanie porušenia služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom podmienkou, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. V trestnom konaní podmienkou rozhodnutia o uznaní viny je preukázanie spáchania skutku, ktorý má povahu trestného činu alebo prečinu (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sž/7/03, sp.zn. 4Sž/7/04, sp.zn. 1Sžo/152/2007, sp.zn. 8Sžo/118/2008).

Krajský súd uviedol, že žalovaný v čase rozhodovania o prepustení žalobcu v medziach zákona s povolenou úvahou (správne uváženie), v ktorej je nezastupiteľný, posúdil intenzitu porušenia služobnej prisahy a služobnej povinnosti žalobcu a v súlade so zákonom aj rozhodol. Obe napadnuté rozhodnutia teda boli vydané v súlade so zákonnými požiadavkami uvedenými v § 241 zákona č. 73/1998 Z.z. a majú všetky zákonom predpísané náležitosti.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej „Najvyšší súd SR“ aj „odvolací súd“ aj „najvyšší súd“) napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného SLV-PS-PK-12/2013 zo dňa 21.03.2013 zrušil a podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ O.s.p. vrátil správnomu orgánu na ďalšie konanie a rozhodnutie,

alternatívne, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Poukázal na konštatovanie súdu, že personálne konanie o prepustenie zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, sme toho názoru, že nakoľko dozorujúci prokurátor považoval uznesenie o vznesení obvinenia z 11.10.2012, č.k. SKIS-544/OIZS-V-2012 za predčasné a dôkazne nepodložené, nemohol mať ani správny orgán za preukázané, že bola porušená služobná prisaha alebo služobná povinnosť zvlášť hrubým spôsobom. V zákone č. 73/1998 Z.z. zákonodarca nedefinuje, čo pokladá za porušenie prisahy alebo zvlášť závažné porušenie služobnej povinnosti, z ktorých dôvodov uvedené ustanovenie je možné považovať za právnu normu s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, teda patrí k právnym normám, ktorých hypotéza nie je určená priamo právnym predpisom a ktoré tak prenechali správnomu orgánu príslušnému na konanie, aby podľa vlastnej úvahy v každom jednotlivom prípade sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého vopred neobmedzeného okruhu konkrétnych okolností. Pri posúdení porušenia prisahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, zákon nevymedzuje, z akých hľadísk mal správny orgán vychádzať, teda vymedzenie hypotézy právnej normy závisí v každom konkrétnom prípade od úvahy správneho orgánu. Aj keď zákon tu síce ponechal širokú možnosť uváženia v prípade rozhodnutia o prepustení z pomeru príslušníka policajného zboru pre porušenie prisahy alebo zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti, avšak názoru žalobcu táto úvaha musí zodpovedať zisteným skutkovým okolnostiam a musí mať oporu vo vykonanom dokazovaní, na ktoré poukázal vo svojom vyjadrení k odvolaniu, musí byť logickým vyústením riadneho hodnotenia skutkových zistení.

Má za to, že súd nesprávne posúdil postup žalovaného a žalobcovi bola odňatá možnosť pred vydaním samotného rozhodnutia sa vyjadriť vo veci tak, ako to predpokladá zákon č. 73/1988 Z.z. Prvostupňový súd nevyhodnotil ako nezákonný a nesprávny postup nadriadených žalovaného, ktorí pri výkone svojich povinností zasiahli do procesu poskytovania zdravotnej starostlivosti, poskytovanie je garantované zákonom č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prerušil lekárske vyšetrenie žalobcu bezprostredne v priestore ambulancie ošetrojúceho lekára. Dokonca si vyžiadal i od ošetrojúceho orgánu aj informácie o zdravotnom stave žalobcu, čo nemá z pohľadu pracovného práva nárok žalovaný viesť. Žalobca v žiadnom prípade nemal dostatočný čas sa vyjadriť a navrhovať dôkazy na podporu svojich tvrdení, čím boli porušené základné zásady obsiahnuté v ust. § 233, § 238 a § 241 zákona č. 73/1988 Z.z., že rozhodnutie musí vychádzať zo skutočného stavu veci. Bola ignorovaná žiadosť žalobcu o predĺženie lehoty na vyjadrenie, keď táto bola stanovená v dĺžke 15 minút, pričom táto nemala mať obštrukčný charakter, bola len formulovaná výslovne za účelom riadneho vyjadrenia sa k podkladu budúceho rozhodnutia.

Neoboznámením s návrhom na prepustenie bolo žalobcovi odňaté jedno z najzakladanejších práv tohto konania a to, že policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., navrhovať dôkazy a obhajovať sa. Podľa usmernenia sekcie sociálnych a personálnych činností MV SR č. SPC-625/1-2005, ktoré pojednáva o výklade ustanovení zákona o štátnej službe v prípade konania a rozhodovania o prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ podľa § 1936 ods. 2 predmetného zákona, sa táto povinnosť v praxi realizuje tak, že sa policajtovi predloží spracovaný návrh na prepustenie za účelom jeho oboznámenia s návrhom, ako aj dôkazy a podkladový materiál. O oboznámení sa spíše záznam a v zázname sa uvádza dátum a čas oboznámenia, ďalej osoby, ktoré úkon vykonali s ich podpismi a samotné vyjadrenie oboznamovaného policajta s jeho podpisom. Nadriadený však žalobcu neoboznámil s návrhom na prepustenie, ani s dôkazným materiálom, nedal mu podpísať záznam o oboznámení, žalobca neuviedol žiadne vyjadrenie k oboznámeniu a na základe uvedeného sa žalobca nemal možnosť k návrhu na prepustenie vyjadriť. Z uvedeného vyplýva, že správny orgán žalobcovi odňal možnosť konať, resp. sa dopustil takej závažnej procesnej chyby, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

III.

K odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný a uviedol, že žalobca svoje odvolanie proti rozsudku Krajského

súdu v Bratislave č. k. 6S/142/2013 - 64 zo dňa 19.09.2014 podáva z dôvodov v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p., keďže má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca v podanom odvolaní podľa žalovaného voči rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave neuvádza žiadne relevantné nové skutočnosti, iba zastáva názor, že došlo k nesprávnemu posúdeniu a rozhodnutiu vo veci. V tejto súvislosti sa žalovaný pridŕžiava svojho stanoviska č.p. KM-OPS2-S-227/2013 zo dňa 25.06.2013 v písomnom vyjadrení k podanej žalobe.

Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Súd nemôže preskúmať správne rozhodnutie nad rámec v žalobe vymedzeným. Ide o zásadu index ne eat petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplýva z ustanovenia § 249 ods. 2 O.s.p., a súd musí túto zásadu aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúma na základe podanej žaloby zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Výnimku z tejto zásady predstavujú veci, v ktorých súd zistil, že žalobou napadnuté rozhodnutie trpí takými vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či žaloba takýto nedostatok rozhodnutia namietala (§ 250j ods. 3 O.s.p.). Ako už bolo uvedené, úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy (právny názor napr. ÚS SR č.k. II. ÚS 127/07-21, NS SR napr. č.k. 6Sžo/84/2007, č.k. 6Sžo/98/2008, č.k. 1Sžo/33/2008, č.k. 2Sžo/5/2009, č.k. 8Sžo/547/2009).

Na základe uvedených skutočností žalovaný považuje napadnutý rozsudok za vydaný v súlade s ustanoveniami O.s.p., ktorý je v dostatočnom rozsahu odôvodnený, prvostupňový súd sa v ňom vysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu a z uvedeného dôvodu navrhuje žalovaný odvolaciemu súdu tento ako vecne správny potvrdiť.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom č. 711 zo dňa 21. novembra 2012, pretože svojim konaním porušil služobnú prísahu i služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Konanie žalobcu, ktoré založilo

prepustenie zo služobného pomeru príslušníka PZ, spočívalo v tom, že dňa 16.08.2012 bola na Okresný dopravný inšpektorát riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch (ďalej len „ODI OR PZ v Nových Zámkoch“) doručená žiadosť odboru dopravnej polície Prezídia PZ (ďalej len „ODP P PZ“) č.p.: PPZ-ODP-17-034/2012 zo dňa 13.08.2012. akým spôsobom bol riešený vodič P. M., ktorý sa dňa 23.08.2011 dopustil tretieho závažného priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Žalobca po obdržaní uvedenej žiadosti spracoval dňa 24.08.2012 registratúrny záznam č.p.: ORPZ-NZ-ODI2-42/2012, ktorým ODP P PZ oznámil, že voči osobe P. M. boli prijaté opatrenia v zmysle § 91 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. pod č.p.: ORP-NZ-ODI2-C-93/2011 zo dňa 08.09.2011. P. M. bol preskúšaný z odbornej spôsobilosti v zmysle citovaného ustanovenia dňa 30.12.2011, prijaté opatrenia neboli zapísané v evidencii dopravných priestupkov - evidenčnej karte vodiča, omylom a v súčasnej dobe bol tento stav napravený.

Žalobca následne dňa 07.09.2012 v čase o 11.36 hod. vykonal zmenu v informačnom systéme dopravno-správnych agend a do evidenčnej karty vodiča P. M. v časti „Preskúšania a doškoloňovacie kurzy“ zapísal údaje o jeho preskúšaní odbornej spôsobilosti, pričom v bode č. 2 žalobca vyznačil rozhodnutie o preskúšaní pod č.p.: ORPZ-NZ-ODI2-C-93/2011 s dátumom vydania 08.09.2011 a dátumom preskúšania dňa 30.12.2011. pričom pod týmto číslom písomnosti bolo už zaevidované rozhodnutie o neudelení vodičského oprávnenia inému vodičovi. Žalobca takto konal napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že uvedené údaje neboli pravdivé a vodič P. M. žiadne preskúšanie odbornej spôsobilosti nevykonával.

Uvedený skutkový stav bol zadokumentovaný vlastným šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkazy v zmysle § 238 zákona využil najmä informáciu Sekcie kontroly a inšpekčnej služby MV SR (ďalej len „SKIS MV SR“) o vznesení obvinenia žalobcu, vyjadrenia žalobcu k meritu veci, fotokópiu evidenčnej karty vodiča P. M. s vyznačením rozhodnutia o preskúšaní odbornej spôsobilosti, potvrdenie MUDr. D. K. o zdravotnej spôsobilosti žalobcu absolvovať výsluch pred orgánom PZ, úradný záznam riaditeľa ODI OR P v Nových Zámkoch mjr. Mgr. V. zo dňa 22.10.2012, zápisnicu o výsluchu Ing. P. M., a zo dňa 23.10.2012, zápisnicu o výsluchu npor. Mgr. T. B. zo dňa 24.10.2012, mjr. Mgr. V. V. zo dňa 31.10.2012 s prílohami, registratúrny záznam č. p.: PPZ-ODP-17-034/2012 zo dňa 13.08.2012, registratúrny záznam č.p.: ORPZ-NZ-ODI2-42/2012 zo dňa 24.08.2012, žiadosť o vykonanie preskúšania vodiča M. so záznamom preskúšania dňa 10.05.2010 na vodičské oprávnenie skupiny „C“, fotokópiu preukazu skúšobného komisára č. 852 na meno Mgr. W. K., informáciu oddelenia databázovej podpory odboru systémov a komunikácií SITaB MV SR č. p.: SITB-OSK2-2012/000307-120 zo dňa 31.10.2012, úradný záznam nadriadeného k oboznámeniu žalobcu s návrhom na prepustenie a dôkazným materiálom zo dňa 02.11.2012, úradný záznam riaditeľa ODI OR PZ v Nové Zámky mjr. Mgr. V. V. zo dňa 05.11.2012, fotokópiu vzorového popisu typických činností vedúceho oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií ODI OR PZ v Nových Zámkoch, stanovisko príslušného odborového orgánu, prezenčnú listinu o oboznámení žalobcu s príslušnými internými predpismi, zhodnotenie jeho služobnej činnosti a prehľad o jeho odmenách a trestoch.

Konanie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru začal nadriadený dňa 18.10.2012 na základe hlásenia zo SKIS MV SR o vznesení obvinenia ČVS: SKIS-544/OISZ-V-2012 zo dňa 11.10.2012. o čom ho upovedomil dňa 22.10.2012 o 12.07 hod. a požiadal ho o vyjadrenie v lehote do 12.30 hod. uvedeného dňa. Žalobca vo svojom rukou spísanom vyjadrení uviedol, že mu oznámenie o začatí konania doručil riaditeľ ODI Nové Zámky v priebehu lekárskeho vyšetrenia u MUDr. K. v čase o 12.15 hod., kedy musela vyšetrenie prerušiť. Riaditeľ ODI rukou vpísal termín na vyjadrení do 12.30 hod. On sa však necítil byť zdravotne spôsobilý vyjadrovať sa v tomto termíne, pretože taká lehota nie je adekvátne na prípravu a vyjadrenie ku skutočnostiam uvádzaným v začatí konania. Za tak krátky čas nie je možné naštudovať skutočnosti, ktoré sa mu kladú za vinu a adekvátne sa pripraviť a vyjadriť. Preto požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie o 5 dní. Uviedol tiež, že začatie konania podpísal pod nátlakom v ambulancii uvedenej lekárnky za prítomnosti riaditeľa OR PZ Nové Zámky a riaditeľa ODI OR PZ Nové Zámky. Upovedomenie o jeho žiadosti o predĺženie lehoty žiadal riadne doručiť.

Žalobca ako účastník konania dňa 22.10.2012 o 12.50 hod. pred nadriadeným do zápisnice uviedol, že k

veci odmieta vypovedať v ambulancii MUDr. K., nakoľko nie je v dobrom zdravotnom a psychickom stave a aj preto, že vyšetrenie bolo prerušené nadriadeným z dôvodu doručenia začatia konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru. K veci sa vyjadrí za prítomnosti právneho zástupcu, ktorého si zvolí, nakoľko boli porušené jeho práva a nebol mu daný náležitý priestor na jeho vyjadrenie k veci a nebolo reflektované na jeho žiadosť o predĺženie lehoty na jeho vyjadrenie k začatiu konania.

P. M. do zápisnice o výsluchu osoby na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci dňa 23.10.2012 vypovedal, že nie je kamarátom žalobcu, ich vzťah je služobný (pracovný). Spoznal ho v minulosti, keď ho tento preskúšaval z odbornej spôsobilosti v súvislosti s prekročením rýchlosti na skupinu „C“, pretože je držiteľom takého vodičského oprávnenia. Nemal vedomosť o tom, že žalobca nie je oprávnený preskúšavať na túto skupinu. Potom neskôr im žalobca na jeho požiadanie pomáhal napísať odvolanie pri zadržaní osvedčenia o evidencii na 28 tonový žeriav. V roku 2011 sa ako vodič dopustil ďalších porušení, dokonca mu bol zadržaný aj vodičský preukaz, ktorý mu však po vyplatení pokuty bol vrátený. Vtedy už tušil, že sa bude asi musieť podrobiť znovu preskúšaniu odbornej spôsobilosti. V tej súvislosti mu telefonoval aj žalobca, pretože sa za posledných 12 mesiacov dopustil trikrát porušení pravidiel cestnej premávky. V roku 2011 sa však žiadnemu preskúšaniu odbornej spôsobilosti nepodrobil, čo mu bolo aj čudné, avšak sa tým nezaoberal. Nemá vedomosť o tom, že žalobca zaslal písomnú informáciu o jeho preskúšaní na P PZ a nevidí ani dôvod, prečo by to mal robiť, nakoľko on absolvoval v súvislosti s touto vecou prehliadku u obvodného lekára ako aj psychologické vyšetrenie a praktické jazdy v autoškole a to koncom roka 2011.

Npor. Mgr. T. B. dňa 24.10.2012 vypovedal, že žalobcom ako vedúcim mu bol pridelený spisový materiál týkajúci sa žiadateľa o udelenie vodičského oprávnenia Z. V. zo Šurian. Bol zapísaný v Registratúrnom denníku č. 98/2010 pod č.p.: ORPZ-NZ-ODI2-C-93/2011n zo dňa 06.09.2011. V predmetnej veci vydal aj rozhodnutie o neudelení vodičského oprávnenia Z. V., ktorý bol na skúškach trikrát hodnotený stupňom neprospeš. Spisový materiál po vybavení odovzdal žalobcovi na založenie. K osobe P. M. resp. rozhodnutiu k nej mu žiadne skutočnosti známe nie sú.

Z úradného záznamu riaditeľa ODI OR PZ Nové Zámky zo dňa 22.10.2012 vyplýva, že uvedeného dňa o 07.45 hod. telefonicky nariadil žalobcovi aby sa dostavil do jeho kancelárie. Nakoľko do 11.00 hod. sa tak nestalo a zistil, že tento sa nenachádza ani na svojom pracovisku a nie je zapísaný v knihe odchodov z pracoviska, začal preverovať kde sa tento nachádza. Zistil, že je u služobnej lekárky MUDr. K.. Preto sa spoločne s riaditeľom OR PZ Nové Zámky dostavili k uvedenej lekárke za účelom doručiť žalobcovi upovedomenie o začatí konania o prepustení ako aj spísaní zápisnice o výsluchu účastníka konania. Menovaná lekárka im oznámila, že lekárske vyšetrenie žalobcu už skončila a nezistila uňho zdravotné dôvody, ktoré by si vyžadovali jeho PN a jeho zdravotný stav umožňuje výsluch pred pracovníkom PZ, o čom im vydala aj písomné potvrdenie. Následne žalobcovi predložil uvedené upovedomenie, ktorého prevzatie tento potvrdil svojim podpisom. Pritom počas jeho prítomnosti v ambulancii vykrikoval, že on to tu všetko podpáli a ešte uvidia, čo bude, ešte sa všetko len začne. Žalobca sa však písomne vyjadril k začatiu konania a bola sním spísaná zápisnica o výsluchu. Na otázku, prečo sa na pokyn nadriadeného nedostavil do jeho kancelárie a prečo mu neoznámil, že opúšťa pracovisko za účelom lekárskeho vyšetrenia však neodpovedal a mlčal. Ako vyplýva z evidenčnej karty vodiča P. M., tento bol v roku 2011 riešený za priestupok celkom osemkrát, z toho trikrát za prekročenie rýchlosti závažným spôsobom.

Podľa potvrdenia MUDr. D. K. zo dňa 22.10.2012 bol žalobca zo zdravotných dôvodov schopný absolvovať výsluch pred orgánom PZ. Na základe jej lekárskeho vyšetrenia, ukončeného dňa 22.10.2012 o 11.50 hod., sa nezistili žiadne organické ani psychické problémy, ktoré by bránili vo výsluchu.

Na základe dôsledného vyhodnotenia uvedených dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech žalobcu, dospel nadriadený k záveru, že s poukazom na ustanovenie čl. 1 ods. 1 písm. d/ N MV SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru, s ktorým bol žalobca riadne

oboznámený, že tento svojím konaním porušil služobnú prísahu i služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, pretože konal úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na vlastný prospech alebo na prospech iného.

Nadriadený preto pristúpil k spracovaniu návrhu na jeho prepustenie zo služobného pomeru a vopred ho predložil na prerokovanie príslušnému odborovému orgánu, ktorý nemal k nemu žiadne námietky. Žalobcovi bola dňa 02.11.2012 vzhľadom na jeho dočasnú neschopnosť na výkon služby za účelom oboznámenia doručená fotokópia návrhu na jeho prepustenie spolu s dôkazným materiálom, čo tento potvrdil vlastnoručným podpisom. Obsahom doručeného spisového materiálu bolo taktiež poučenie o práve predložiť svoje písomné pripomienky, námietky, návrhy a dôkazy riaditeľovi ODI OR PZ Nové Zámky v lehote do 10.00 hod. dňa 05.11.2012. Ako vyplýva z úradného záznamu nadriadeného zo dňa 05.11.2012 žalobca v tejto lehote nepredložil žiadne svoje vyjadrenie. Nadriadený preto predložil návrh služobným postupom ministrovi vnútra SR na realizáciu.

Minister vnútra SR rozhodol predmetný návrh realizovať a urobil tak napadnutým personálnym rozkazom. Zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy videl v tom, že žalobca nebol čestný a disciplinovaný a pri výkone svojej funkcie vedúceho oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií na okresnom dopravnom inšpektoráte sa neriadil príkazmi a pokynmi nadriadených. Zneužil svoje funkčné zaradenie a bez relevantného dôvodu na písomný dopyt ODP P PZ, akým spôsobom bol riešený vodič P. M. za spáchanie v poradí už tretieho závažného priestupku, vypracoval list vo forme odpovede, v ktorom odboru dopravnej polície Prezídia Policajného zboru oznámil, že voči vodičovi P. M. boli prijaté opatrenia v zmysle § 91 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Ďalej uviedol, že vodič P. M. bol preskúšaný z odbornej spôsobilosti v zmysle citovaného ustanovenia dňa 30.12.2011, prijaté opatrenia neboli zapísané v evidencii dopravných priestupkov - evidenčnej karte vodiča omylom a v súčasnej dobe bol tento stav napravený. Žalobca následne dňa 07.09.2012 v čase o 11.36 hod. vykonal zmenu v informačnom systéme dopravných správnych agend a do evidenčnej karty vodiča P. M. v časti „Preskúšania a doškolačacie kurzy“ zapísal údaje o jeho preskúšaní odbornej spôsobilosti, pričom v bode č. 2 vyznačil rozhodnutie o preskúšaní pod č.p.: ORZP-NZ-ODI2-C-93/2011 s dátumom vydania 08.09.2011 a dátumom preskúšania dňa 30.12.2011, pričom pod týmto číslom písomnosti bolo zaevidované rozhodnutie o neudelení vodičského oprávnenia inému vodičovi. Žalobca takto konal napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že uvedené údaje neboli pravdivé a vodič M. zákonom ustanovené povinné preskúšanie odbornej spôsobilosti nevykonával.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej povinnosti spočíva v tom, že žalobca nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej si svedomito neplnil úlohy na úseku svojho služobného zaradenia uložené mu zákonom (§ 8 ods. 1 zákona NR SR č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov), keď pri vykonávaní služobnej činnosti nedodržiaval etický kódex policajta; rozkazom (časť I. písm. a/ bod 1. rozkazu Ministra vnútra SR č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ, keď si riadne neplnil všetky služobné povinnosti na úseku svojho funkčného zaradenia a nariadením (čl. 5 prílohy k nariadeniu Ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe policajta v znení neskorších predpisov), keď zneužil svoju príslušnosť k PZ, svoje služobné zaradenie a prístup k informáciám na získanie výhod pre inú osobu. Zvlášť hrubým spôsobom tým porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, f/, g/, h/ a n/ zákona.

Ponechanie žalobcu v služobnom pomere by preto bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v PZ. Ako príslušník PZ je povinný plniť svedomito úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ, vydanými okrem iného aj na zamedzenie konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť PZ, alebo ohroziť dôveru v tento zbor, sa uvedeného konania dopustil.

Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojím povoláním a profesiou má byť vzorom vo vzťahu k ostatným občasom. Konanie žalobcu je o to závažnejšie, že tohto sa dopustil v postavení nadriadeného, ktorý má byť v zmysle § 49 zákona príkladom pri plnení služobných povinností nadriadeným policajtom a viesť ich k služobnej disciplíne.

Podľa čl. 1 ods. 1 písm. d/ Nariadenia Ministra vnútra SR č. 18/2008 o niektorých konaniach, ktoré zakladajú dôvod prepustenia príslušníka PZ zo služobného pomeru, policajt poruší služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä keď koná úmyselne pre získanie neoprávnenej výhody na vlastný prospech alebo na prospech iného. Žalobca bol s týmto nariadením oboznámený naposledy dňa 30.06.2012.

Podľa § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z.z., o prepustení policajta z dôvodov uvedených v ods. 1 písm. d/ až g/ možno rozhodnúť len do dvoch mesiacov odo dňa, keď nadriadený zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do 1 roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol; v týchto lehotách sa musí rozhodnutie o prepustení policajtovi aj doručiť.

Žalobca sa uvedeného konania dopustil najskôr dňa 24.08.2012. Nadriadený žalobcu tento dôvod zistil dňa 16.10.2012 na základe informácie zo SKIS MV SR. Predmetný personálny rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 22.11.2012 o 15.05 hod. Lehoty na prepustenie, uvedené v ustanovení § 192 ods. 5 zákona, boli teda dodržané.

Podľa § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. policajtovi musí byť daná možnosť vyjadriť sa k návrhu na prepustenie zo služobného pomeru z dôvodu uvedeného v § 192 ods. 1 písm. e/ <., navrhovať dôkazy a obhajovať sa.

Proti tomuto personálnemu rozkazu uplatnil žalobca v zákonnej lehote riadny opravný prostriedok - rozklad, v ktorom opäť poprel uvedené protiprávne konanie a uviedol námietky v podstate zhodné s tými, ktoré uviedol aj v predmetnej žalobe. Rozklad bol napadnutým rozhodnutím žalovaného zo dňa 21.03.2012 zamietnutý a personálny rozkaz bol potvrdený, nakoľko nebol zistený jeho rozpor s právnymi ani inými predpismi. Toto rozhodnutie bolo advokátovi žalobcu doručené dňa 28.03.2013, čím nadobudol napadnutý personálny rozkaz právoplatnosť.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie: „Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný:

- a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalším všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi nariadeniam, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b) vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak poruší služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí

vychádzať zo skutočného stavu vecí a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo dorúčením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy spočíva v tom, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom PZ a pri výkone svojej funkcie vedúceho oddelenia bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií na okresnom dopravnom inšpektoráte sa neriadil zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi ako aj rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených zneužil svoje funkčné zaradenie a bez relevantného dôvodu na písomný dopyt odboru dopravnej polície prezídia PZ, akým spôsobom bol riešený vodič P. M. za spáchanie v poradí už tretieho závažného priestupku, vypracoval list vo forme odpovede, v ktorom odboru dopravnej polície prezídia PZ oznámil, že voči vodičovi P. M. boli prijaté opatrenia v zmysle § 91 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z.z. Ďalej uviedol, že vodič P. M. bol preskúšaný z odbornej spôsobilosti v zmysle citovaného ustanovenia dňa 30.12.2011, prijaté opatrenia neboli zaevidované v evidencii dopravných priestupkov - evidenčnej karte vodiča omylom a v súčasnej dobe bol tento stav napravený. Žalobca následne dňa 07.09.2012 v čase o 11.36 hod. vykonal zmenu v informačnom systéme dopravnno-správných agend a do evidenčnej karty vodiča P. M. v časti „Preskúšania a doškoľovacie kurzy“ zapísal údaje o jeho preskúšaní odbornej spôsobilosti, pričom v bode č. 2 žalobca vyznačil rozhodnutie o preskúšaní pod č.p.: ORPZ-NZ-OD12-C-93/2011 s dátumom vydania 08.09.2011 a dátumom preskúšania dňa 30.12.2011, pričom pod týmto číslom písomnosti bolo už zaevidované rozhodnutie o neudelení vodičského oprávnenia inému vodičovi. Žalobca takto konal napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že uvedené údaje neboli pravdivé a vodič M. zákonom ustanovené povinnosti preskúšanie odbornej spôsobilosti nevykonával.

Bola splnená aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ a to zvlášť hrubé porušenie povinnosti, ktoré spočívalo v tom, že žalobca nevykonával riadne štátnu službu, keď počas nej si svedomito neplnil úlohy na úseku svojho služobného zaradenia uloženého mu zákonom (§ 8 ods. 1 zákona NR SR č. 171/1993 Z.z. o PZ v znení neskorších predpisov), keď pri vykonávaní služobnej činnosti nedodrжал etický kódex policajta; rozkazom (časť I. písm. a/ bod 1 rozkazu Ministra vnútra č. 6/1997 o úlohách na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov PZ), keď si riadne nevyplnil všetky služobné povinnosti na úseku svojho funkčného zaradenia a nariadením (čl. 5 prílohy k nariadeniu Ministra vnútra SR č. 3/2002 o etickom kódexe policajta v znení neskorších predpisov), keď zneužil svoju príslušnosť k PZ, svoje služobné zaradenie a prístup k informáciám na získanie výhod pre inú osobu. Žalobca uvedeným konaním zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v § 48 ods. 3 písm. a/, b/, f/, h/, g/, n/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Splnená bola aj ďalšia zákonná podmienka na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ, ktorá spočívala v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, najmä záujmu na dôslednom dodržiavaní služobnej disciplíny všetkými príslušníkmi PZ, na ich čestnosti a na upevňovaní dôvery občanov v PZ. Príslušník PZ je povinný svedomito plniť úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere

zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ vydanými okrem iného aj na zamedzenie konania, ktorý by mohol narušiť vážnosť PZ, alebo ohroziť dôveru v tento zbor, sa uvedeného konania dopustil. Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a povolanie a profesiou má byť vzorom vo vzťahu k ostatným občanom. Konanie žalobcu je o to závažnejšie, že tohto sa dopustil v postavení nadriadeného, ktorý má byť v zmysle § 49 zákona č. 73/1998 Z.z. príkladom pri plnení služobných povinností podriadeným policajtom a viesť ich k služobnej disciplíne.

Administratívne - personálne konanie o prepustenie zo služobného pomeru a trestné konanie sú samostatnými konaniami s osobitnou právnou úpravou, pričom v konaní o prepustení zo služobného pomeru nemožno vydanie rozhodnutia viazať a podmieňovať rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní. Kým v konaní o prepustenie zo služobného pomeru postačí preukázanie porušenia služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom s podmienkou, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, v trestnom konaní podmienkou o uznaní viny je preukázanie spáchania skutku, ktorý má povahu trestného činu alebo prečinu (napr. rozsudok NS SR sp.zn. 1Sžo/152/2007). Súd ďalej poukazuje na ustálený právny názor Ústavného súdu SR napr. uznesenie ÚS SR č.k. III. ÚS 263/06-14, uznesenie ÚS SR č.k. III. ÚS 366/06-9.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že služobný pomer príslušníka PZ je inštitútom verejného práva. Právna povaha služobného pomeru príslušníka PZ vyplýva zo zvláštnej povahy zamestnávateľa policajta, ktorým je štát ako primárny nositeľ verejnej moci. Príslušník PZ sa prostredníctvom svojho zamestnávateľa priamo zúčastní na výkone verejnej moci, preto má štát výsostné oprávnenie jednostrannými aktmi týchto vzťahov zakladať, meniť alebo rušiť.

Požadované vlastnosti (čestnosť, statočnosť, disciplína a pripravenosť vynaložiť svoje sily na ochranu verejného poriadku a majetku občanov) sú základnými predpokladmi výkonu služby v policajnom zbore. Každý príslušník PZ, ktorý tieto vlastnosti nemá a prejavuje sa v rozpore s nimi, hrubo poškodzuje dôveryhodnosť PZ. Konanie, ktorého sa dopustil žalobca je v príkrom rozpore s obsahom služobnej prísahy policajta.

Každý príslušník PZ má väčšiu zodpovednosť za svoje konanie a svojim povolaním a profesiou má svojim chovaním byť vzorom ostatným občanom, z čoho vyplýva aj jeho postavenie v spoločnosti.

Na činnosť príslušníka PZ sú kladené vyššie nároky a to nielen počas priameho výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Hlavnou úlohou PZ je chrániť záujmy spoločnosti a s tým spojené vyššie nároky na činnosť príslušníkov PZ.

Zákon č. 73/1998 Z.z. poskytol vybraným skupinám štátnych zamestnancov a v nadväznosti na nich aj ich rodinným príslušníkom lepšie sociálne zabezpečenie a vyššie spoločenské postavenie, ako má väčšina pracovníkov a zamestnancov, ktorých pracovný režim upravuje zákonník práce, resp. iné právne predpisy. Preto treba považovať za prirodzené, že na druhej strane kladie zákon vyššie podmienky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje. To v konečnom dôsledku znamená, že zákon vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení prísnejších ako iné zákony (napr. zákonník práce).

Čo sa týka námietky žalobcu súvisiacej s prerušením jeho lekárskeho vyšetrenia, súd uvádza, že dňa 22.10.2012 ráno o 7.45 hod. nadriadený telefonicky nariadil žalobcovi, aby sa dostavil do jeho kancelárie za účelom doručenia upovedomenia o začatí konania o jeho prepustení zo služobného pomeru príslušníka PZ. Keďže žalobca tento pokyn nesplnil, nadriadený ho hľadal na jeho pracovisku, kde sa však tento ani o 11.00 hod. nenachádzal. Pretože nadriadenému žalobca neoznámil žiadnu prekážku, ktorá by mu bránila splniť jeho pokyn, ani mu vopred neoznámil odchod z pracoviska, nebol zapísaný v knihe príchodov a odchodov, začal nadriadený zisťovať, kde sa žalobca nachádza. Zistil, že tento je u služobnej lekárnice MUDr. D. K. Žalovaný bol názoru, že sa žalobca chce vyhnúť doručeniu upovedomenia o začatí konania o jeho prepustení, nadriadený sa preto rozhodol doručiť mu toto

upovedomenie u uvedenej lekárky, kam sa následne aj dostavil spoločne s riaditeľom OR PZ v Nových Zámkoch. Nakoľko sa žalobca nachádzal v ambulancii MUDr. D. K., vošli tam a požiadali lekárku o možnosť doručenia uvedenej písomnosti žalobcovi a jeho vyjadrenia. Lekárka im oznámila, že vyšetrenie žalobcu už skončila, pričom nezistila zdravotné dôvody, ktoré by si vyžadovali jeho práceneschopnosť a jeho zdravotný stav umožňuje vykonať jeho výsluch pred orgánom PZ. V tomto smere im potom vystavila a odovzdala ja písomné potvrdenie, ktoré je založené v administratívnom spise. Pretože lekárka s uvedenými úkonmi súhlasila, pristúpil nadriadený k ich realizácii, na čo im lekárka poskytla ambulanciu a ona sa vzdialila. Žalobca potvrdil svojim podpisom prevzatie upovedomenia a napísal vlastnoručné vyjadrenie, ktoré odovzdal nadriadenému. Namieta v ňom krátkosť lehoty na vyjadrenie a žiadal o jej predĺženie o 5 dní, pričom o skutku sa ani nezmienil. Následne s ním bola spísaná aj zápisnica o výsluchu účastníka konania, nakoľko svojim prístupom vzbudil podozrenie, že má v úmysle vyhýbať sa predmetnému konaniu.

Žalobca ako účastník konania pred nadriadeným do zápisnice dňa 22.10.2012 o 12.50 hod. uviedol, že k veci odmieta vypovedať v ambulancii MUDr. K., keďže nie je v dobrom zdravotnom a psychickom stave aj preto, že vyšetrenie bolo prerušené nadriadeným z dôvodu doručenia začatia konania vo veci jeho prepustenia zo služobného pomeru. K veci sa chcel vyjadriť za prítomnosti právneho zástupcu, ktorého si zvolí, nakoľko boli porušené jeho práva a nebol mu daný priestor na jeho vyjadrenie k veci a nebolo reflektované na jeho žiadosť o predĺženie lehoty na jeho vyjadrenie k začatiu konania.

Najvyšší súd mal z administratívneho spisu za preukázané, že podľa vyjadrenia MUDr. D. K. zo dňa 22.10.2012 bol žalobca schopný absolvovať výsluch pred orgánom PZ. Na základe jej lekárskeho vyšetrenia, ukončeného dňa 22.10.2012 o 11.50 hod. sa nezistili žiadne organické ani psychické problémy, ktoré by bránili vo výsluchu žalobcu.

Nemožno akceptovať námietku žalobcu, že mu nadriadený odňal právo vyjadriť sa k začatiu konania. O opaku svedčí aj jeho rukou spísané vyjadrenie o doručení upovedomenia o začatí konania. Ak mu nadriadený poskytol na vyjadrenie lehotu 15 minút, zrejme ju považoval za dostatočnú vzhľadom na predchádzajúci postup žalobcu. Nedošlo ani k porušeniu ustanovenia § 238 ods. 1 a § 241 zákona č. 73/1998 Z.z. Bezvýznamná je aj námietka žalobcu o jeho neoboznámení nadriadeným s návrhom a dôkazným materiálom. Nadriadený žalobcovi dňa 02.11.2012 počas kontroly dodržiavania jeho liečebného režimu, doručil oproti podpisu fotokópie návrhu na prepustenie a dôkazného materiálu. Konal tak z dôvodu, že žalobca bol PN a nespolupracoval. Materiál mu bol doručený za tým účelom, aby sa žalobca s ním oboznámil. Je to totiž jeho právo ako sám správne uvádza, ale nie povinnosťou. Povinnosťou nadriadeného je iba mu to umožniť, čo dostatočne urobil doručením materiálu a v sprievodnom liste ho poučil o možnosti zničiť proti nemu námietky alebo pripomienky v stanovenej lehote. Žalobca však žiadne nepredložil. Ak sa s návrhom a dôkazným materiálom žalobca neoboznámil, rozhodol sa tak sám a nikomu to nemôže vytýkať. Nedošlo teda ani k porušeniu ustanovenia § 193 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného, odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.